

NATARCIE (11) *sb n*

Pierwsze a jasne; -tar- (7), -târ- (2); -tar- : -târ- Mącz (6:2); teksty nie oznaczają -é.

sg N natarci(e) (6). ◇ D natarciu (1). ◇ A natarci(e) (2). ◇ L natarciu (2).

SI stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. Zbrojny atak, najazd; impetus, petitus Mącz, Cn; impressio Calep, Cn; aggressio, aggressura, assultus, impressus, incursio, incursus Cn (7) : *Petitio, Nátarcie/ náyechánie/ popędzenie przeciwko komu. Mącz 295b, 295d [2 r.]; Calep 513b.*

Wyrażenie: »(walne) natarcie nieprzyjacielskie« (3): Impetum hostis tardare, Náyechániu á nátárciu nieprzyjacielskiemu szyki zmylić. Mącz 441b, 448b; Ziemiá wálszá ſpułtoſzáła: Miáftá wáſze wypalone ogniem: kráinę wálszę obcy przed wámi požyráią: y bédźie ſpułtoſzona iáko w wálnym nátárciu nieprzyjacielskim PowodPr 29.

2. Tarcie, potarcie (3) : *Affrictus – Natarczie Calep 40b.*

natarcie o co (1): Intrita, Drobinká álbo wéſpołek yedno o drugie nátárcie. Mącz 451b, 450d.

3. Namaszczenie (1) : *Ampullariae unctiones, Oleykowne/ nátárcie/ Pomázánie, Mącz 8c.*

Synonimy: 1. nabieg, nadbieżenie, nadjechanie, najazd, napaść; 3. namazanie, pomazanie.

Cf NATARCZKA, NATRZEĆ

DD, JR